

Publicerad 2013-07-08 00:11 av Marianne Räf

December 1986.

Tidens Hav

Tidens hav
slår sina bränningar
emot samtidens stränder.

Det drar en vind
över Östersjön,
vår hemorts vatten.

Gravarna slukar
de döda
i den svarta jorden.

De levande
vittrar långsamt,
vandrar igenom sina dagar.

Livets sälta
kysser våra kött,
sjunger i våra blod.

Kropparna ska dö,
men andarna
dansar för evigt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten